

ISSN 0134 3408

АЗƏРБАЙҶАН

ƏDƏBİ-BƏDİİ JURNAL

4
1987

ШАҢИМЭРДАН БҮЛБҮЛЛЭРИ

Шаһимэрдан, көр нечә
хәндан имиш бүлбүлләрин.
Сүдтәк ајдын һәр кечә
бир чан имиш бүлбүлләрин.

Бағча-бағда ләһзә-ләһзә
јандылар, одландылар.
Ah, сәмәндәр көнлүмә
мехман имиш бүлбүлләрин.
Кәлсә мехман, сүбһәчән
мәчлис гуар, чәһ-чәһ вурар,
Шахәләр үстүндә дүрр,
мәрчан имиш бүлбүлләрин.

Бир чаһанда мин чаһанмыш,
мин чаһанмыш сазла сөз,
Мән ки торпағам, фәгәт,
асман имиш бүлбүлләрин.

Динләдим мән, анладым мән,
ләл олуб, һејран галыб,
Көрдүм, һејран һалыма
һејран имиш бүлбүлләрин.

Фышгырыб дашдан чыхыр
ағ чешмәләр, көј чешмәләр.
Чешмәләр үстүндәчә
сејран имиш бүлбүлләрин.
Чешмәтәк көнлүмдә галды
бүлбүлүстандан нәва,
Сән демә, һәр дәрдимә
дәрман имиш бүлбүлләрин.

ДӘМ ӨТӘР, ДӘМЛӘР ӨТӘР

Дәм өтәр, дәмләр өтәр,
онлар өтәр, јүзләр өтәр.
Кечә-күндүзтәк өмүрдән
кечә-күндүзләр өтәр.
Өтүшүр далға кими
Көр нечә һәр јердә заман,
Јери дәрјалар өпәр,
кејдә дә улдузлар өтәр.

Өтмәјән кимди, дуран кимди,
галан кимди, дејин?
Бағда бүлбүлләр өтәрләр,
суда гундузлар өтәр.
Өтдүләр чох-чох әзизләр,
Сәфәр үстүндә һамы.
Көзләримдән нә гәдәр
Көзләр өтәр, сөзләр өтәр.

Сәнмәјән бирчә күнәш,
бир дә ки, ешгимди мәним,
Үрәјимдән нә гәдәр

Изләр өтәр, һиссләр өтәр.
Ел—көзүм, дил дә—чаным,
Гурбан олаг ел вә дилә.
Ел вә дил вардыса... чандан
сүзүләр, сөзләр өтәр.

КЕЈИМИМ, КӘФӘНИМ

Сөздән сөз јараныр, мәсәлдән мәсәл.
Мәсәлләр үстүндә галхыб бој атдыг.
Көһнә бир донум вар, кејсәм—чох көзәл,
Чисмимә чан кәләр, чана раһатлыг.

Сөздән сөз доғулур, кәламдан кәлам,
Кишинин дүз сөзә еһтијачы вар.
Көһнә арахчыны башыма гојсам,
Санарам башымда мәрдлик тачы вар.

«Көзәллик он имиш, доғгузу да дон».
Кимдир дејән буну? Сөз ме'марымыз!
Һансыдыр бәшәрин али кејими?
Нәдән бичилмишдир тој палтарымыз?

Халгымын дили вар, — һәр сөзү атәш,
Һәр сәси, һәр нәбзи мәнә гол-ганад.
Әјнимдә—кејимдир, бејнимдә—күнәш.
Онсуз мән нәјәм ки? Гуруча бир ад!

Сән дил ағачынын шаһ будағысан,
Мәним өзбәк дилим — затым, ничатым.
Горуаг чәтинмиш, вәсф етмәк асан.
Өлсәм—кәфәнимсән, галсам—һәјатым.

АШИГАНӘ

Ашигәм, демәли, тәшнәјәм сәнә,
Кедирәм... һардаса чағлар булағым.
Мин јалан фөвгүндә бир һәгигәт вар:
Сәнин јандырмағын, мәним јанмағым.

Кечәләр үстүмдә күл ачар чәмән,
Улдузлар чәмәндә әрмәған, лалә.
Бәлкә јетмишә дә бу чүр јетәрәм,
Көзләрим шеһ долу, арзум—шөлалә.

Олан олуб кечди, кәлән кәләчәк,
Еј кечәм, күндүзүм, еј гарам, ағым,
Әбәди галачаг аләмдә јалһыз
Сәнин јандырмағын, мәним јанмағым.